

Пісьмо ў рэдакцыю

На першы погляд, пастанова Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь № 588 ад 24 верасня 1992 г. сведчыць аб зацікаўленасці кабінета, накіравана на выкарыстанне недаходаў у рабоце дзяржаўных і гаспадарчых органаў, службовых асоб, аб абарону эканамічных інтарэсаў рэспублікі. І прымае меры, якія выкладзены ў гэтай пастанове, які быццам сведчаць аб жаданні ўрада змяніць да лепшага эканамічны лёс рэспублікі.

Аднак гістарычная з'ява прэмія тав. Кебіча В. Ф. ад 12 верасня 1992 г. «Валасы дыбам становяцца» і не менш гістарычная пастанова № 588 у значнай ступені сведчаць аб тым, што Савет Міністраў або не займаецца тым, чым яму належыць займацца, або гэта з'яўляецца мерай перад чарговай (пасля зацягнутых да неапазіцыі канікулаў) сесіяй Вярхоўнага Савета рэспублікі. Так званая камерцыя (а інакш пра яе яшчэ кажуць так: «за рубель купіў, за два прадаў») нарадзілася не адразу і не без благаславення таго ж кабінета і яго падавальна-мальных структур. Тры-чатыры гады назады, у перыяд стварэння капіталізму, малых прадпрыемстваў і іншых формаў прадпрыемстваў, мелася на ўвазе арганізацыя вытворчасці тавараў народнага гаспадарства, будаўніцтва і іншых відаў матэрыялаў, харчовай прадукцыі і г. д. Менавіта такая форма ўласнасці і вытворчасці павінна была стаць дапаўняльнай да гаспаўчых вытворчых — дзяржаўных прадпрыемстваў, якія ўзялі на сябе асноўныя функцыі таварнай спажывацкай рынку. Аднак у апошнія год-два гэты перыяд стварэння адшлі на задні план, а на перадні выйшлі гандлёва-партыяцкія, гандлёвыя фірмы, бізнес і іншыя камерцыяльныя структуры, пераходзячы ад вытворчасці да гандлю таварамі ўласнай кіраванай, Валасы ад гэтых таварыстваў сталі дыбам не толькі ў прэмія, а ў першую чаргу ў працоўнага народа,

які ўсё бачыў, абурэўся і абурэцца, але далей абурэння справа не пайшла. Не нарадзілася на кіраванне ўсёй сферай гаспадарчай дзейнасці з боку Кіраўніцтва спраў Савета Міністраў РБ. Уражанне такое, быццам яго падначалены доўгі час былі павольнымі наватрыжнікамі ў пытанні эканамічных пераўтварэнняў, а потым ім гэта надкучыла. І тады яны падрыхтавалі дакладную запіску на імя прэміера. А прэміер, каб прыгладзіць валасы, што «сталі дыбам», прыняў запісаныя меры па навадзенню нека-

ПАЛЕМІКА

ХТО ТАКІ КАМЕРСАНТ І ЦІ ВАРТА З ІМ ЗАГАДАЦА?

торага парадку ў эканоміцы, якая развалілася.

Напростае пытанне: ці існуе (наспраўды) адрэзаная бліжэйшая і перспектыва стварэння ўражанне, што на сёння гэта праграма складзе-цца толькі з настрывага росту цэн.

А ўсё астатняе павінна самастойна.

Пастанова № 588 не абнавіла.

Замест вызваленых кіраўнікоў ім на змену прыйдзе іншыя. Становішча ад гэтай наўрад ці палепшыцца, таму што няма строгіх і строіх сістэм кіравання эканомікай, не вызначана роля Міністраў і ведаўстваў у рынковых адносінах, няма неабходных законаў, а існуючыя не выконваюцца.

Ю. ФОКІН,
камерцыйны дырэктар
асцыяцыі «Белграпрамтранс».

Пісьмо з рэдакцыі

Шмат у чым можна пагадзіцца з аўтарам пісьма. Сапраўды, пастанова Саўміна не абнавіла, а ў пэўнай меры папулізаваў (дакладней — яе асобныя пункты, якія, бесспрэчна, прыняты пад з'яўным ціскам масавай свядомасці абывацеля).

Правернае і пытанне нахонт

творцам — калі мець на ўвазе менавіта ўдзяленне першага на другога, а не наадварот, як у нас.

І гэтак жа неспрымальна гучыць: «выкарыстанне як з'яву. Такі вост, на жаль, велікі прымі-тыўны падыход: выкарыстанне камерцыі — і рынак будзе як рынак».

Цяжка сказаць, што рухае аўтарам пісьма пісьмаў: не-прыняцце рынковых адносін увогуле, ці пераўтварэнне іх сутнасці? Ды рынковыя адносіны — гэта ж у першую чаргу таварна-грашовыя адносіны, зна-чыць, менавіта камерцыяліза-ваныя адносіны паміж рознымі суб'ектамі рынку. Сёння даста-ваць, што выпускаць, ка-му і па якой цэне прадаваць. Вельмі зручна.

На думку аўтара, усё заў-нашым жыццём, усё эканамічным быццём, у адрозненне ад камер-цыі. Меркаванне не новае. Рас-паўсюджанае, папулярнае. І гэ-тае ўсё, бесспрэчна. Скажа-це, усё камерцыя — і я, як сук-уляў, і адрозну таварышчэ-скай пайшоў уверх у якасці з'яўлення сённяшнім жыццём, стравіўшага ўспяшліва ар-хітэ-ктуру, але па-ранейшаму моцнага сацыялістычнага свядомасці абывацеля. Варта прызаваць: і перахрышчэнне рэдакцыяна-го на падобны адрэзкі (на-званне «Аўра», даволі ба-гата, калі што вост аўтар з та-кой цікавай пасадай трапіў у першыя). І да таго ж усё і-сць-так гэтак жа ўсім без разбору:

малыя. Новы вытворца-камер-сант таксама наважыцца ра-біць, г. зн. гаспадарыць, пры-значаль цэну як яму «буду-еца» (дакладней, як яму «да-воляць» канкурэнты). Ну аўсім не зважаючы на мяне, абыва-целя, ды розныя там «прама-кі-тэты» і міністэрыя. Словам, як яму бог на душу паложы-ць. Гэты да сацыялістычна-к-рыў-нага сам сабе начальнік. Сам сабе гаспадар.

Ды ўжо ёсць падобныя «ты-пы». Па нашых мерках, які бы-ццам некамерсанта, але аб-ва-цельска свядомасці (яе не апушчаюць) ужо паклала і на іх вока. Формы. Нікога і нікога назваць «правадзіць» не жада-еца. Такія незалежныя, што так і пачынае рука да кані-стру, хоць і пэўны дэфіцыт пя-пер... Напэўна, таму і мала іх, што гэты незалежны і гэтак рука пачынае.

Між іншым, гэты вытворца-камерсант і гандляваць сам не злучае — як піць даць будзе некаму ўсё оптам. Таму ж «больш натуральна» камер-сант, з якім мне, спажыва-цям, зноў-такі мець справу. Яно і вядома: падзел працы, які ў свой час з усёй абурэннасцю пачаліся вельмі прагрэ-сывай «з'явай». Яшчэ даўным-даў-но. Прэмія ж яна не думае-ца пра тое, што праз многія гады з'явіцца наша абыва-цельска свядомасць: вост бы-лі сам выработы — пайхалі б і прадавалі.

Лёгка здагадацца, што вы-лікае ў аўтара падобныя пі-сьмаў не зусім станоўчыя, скажам так, эмоцыі. Ну, яна-начай, гэты самы вулічны кі-ёск, гэты наш сённяшні пры-мі-тыўны і, сапраўды, у многім неспрымальны прыватны ганд-ляў. Але ў такіх разе давайце вы-значымся канчаткова: куды мы крочым, чаго дабіваемся. Мы як быццам за рынак. Дык усё-ж

домі пры гэтым, што на змену сённяшняму манопольнаму (між іншым, нягледзячы на тым жа кі-ёскі) дзяржаўнаму гандлю аб-ва-цельска прыйдзе (ужо прыхо-дзіць) прыватны. Прычым прыйдзе з гэтым жа «нада-лам» эканамічнай свабоды, які і кожнага з нас.

Прыдзе са сваімі цэнамі, якія наша паслужыла свядо-масць падказвае называць спе-куляцыйнымі і якія, між тым, дакладна паказваюць пэўнае, зусім аб'ектыўнае эканамічнае становішча з тым ці іншым та-варам: затыры на яго, поныт і прапанову... Вядома, цяжка прымірацца, калі нейкая рэ-каштуе менавіта гэтулькі, а не столькі, колькі мне хацелася б, ды і ў кішчэ ў мяне якраз «столькі». Але чаму мы сваё жадаеце, сваё эканамічнае свабоду стваіць вышэй за жа-данне і свабоду таго, хто ста-іць па іншым бок прылаўка? У нас жа, нагадаем, па роўнаму «нададзе» эканамічнай свабоды. Чаму ніяк не засвоім, што рэч, якой ён гандлюе, гэта яго ўласнасць?

Мы кажам — «спекуляцыя». Але якім словам называць сё-няшні вельмі наладжаны дзе-яні дзяржаўнага манопольнага вытворцы і дзяржаўнага ма-напольнага гандлю, якія вельмі дружна спускаюць нашы кі-шчэ?

Проста бяда для спажыва-целя, калі за яго прыватнае такі

дружны і такі магутны мапа-лістычны тандэм. Не з ву-лічных гандляраў нам трэба змагацца, не з бізнесамі ды ка-мерцыяльнымі структурамі (з іх трэба толькі спраўна «стрыжы-падкаці»), а з манапалістамі, з засіленым манапалізмам, з прычынам янапэру — на спажа-чыны рынку. Пара ўжо ўрэш-це вызначыцца, адкуль прысці-ць цэны, хто тут асноўны вінік.

Шкада, а колькі бярэ за сваё паслугі дзяржаўнае асацыяцы-«Белграпрамтранс» на нашым, без усялякіх прымет канку-рэнтнага асродка, рынку? Наўрад ж цэны ніжэйшыя, чым у іншых дзяржаўных манапалі-стаў (таму, між іншым, і ма-напалізм, бо непадзельна ўла-дарыць адна форма ўласнасці). У такім выпадку ці не набірае-ца таксама кішчэ, ці тут ужо мае месца гэты сіпны тавар-яны інтарэс?

Між іншым, як для прыватна-га гандляра, так і для дзяржаў-нага, спажывец, груба кажучы, да лампачкі. Але ёсць і вельмі істотная розніца паміж імі. Дзяржаўны ў любым выпадку атрымае сваю палучку — пра-дасць ён тавар ці не, прыватны — толькі тады, калі прадаць. Прыватны і тавар зноўдзе, і вытворцы зацікаваць. Інакш яму негата. Ён корыцца непасрэда-на з нашай кішчэ. Няхай і не з майёй асабіста. Яго дабрабыт, някхай нават непасрэда-на больш высокі, чым наш, але-жні-ца ад нашага купіўніцкага благаславення. А гэта значыць, што нам, з пільгам часу, лягчэй будзе прыручыць яго да сябе. Дзяржаўнага ж манопольнага (і вытворцы — таксама) — зусім негатаваць. Усёсць ранейшы вопыт паказвае.

Мы хочам карэным чынам змяніць нашы жыццё, нічога не мяняючы ў самой яго сутнасці. Толькі хіба што з'явіць «мада-ры» нават непасрэда-на з'явіцца, але не атрымае, усё ў выніку застаецца па-ранейша-му. Таксама маю апаўднілі і надышлі багаты вопыт. Ні-хто ж мала яго?

Так, крытыкаваць тую ж па-станову можна. І трэба. Але па-маіму перакарканым, крыты-каваць «лева», з рынковых па-зіцый. Аўтар жа пісьма з'яў-ляецца «праўнай» пазіцыяй. У гэтым сутнасць нашых пры-чынавых разыходжанняў з ім.

Іван БАРАНОЎСКІ.

ПРЫМЕМ, НАВАТ КАЛІ ЦЯЖКА

Праблему вяртання на радзі-му афіцэраў-беларусаў з ро-зных рэгіёнаў былога Савета Саюза ўзяліся вырашаць новая грамадзянская арганізацыя — камітэт «Вяртанне», якая падала заяўку на рэгістрацыю ў Міні-стэрстве юстыцыі Беларусі, па-ведаў прэс-цэнтр Міністэ-рства абароны Беларусі.

На сёння з 40 тысяч ваенна-служачых-беларусаў, якія пра-ходзяць ваенную службу за ме-жамі рэспублікі, пажадалі ўжо вярнуцца звыш 9 тысяч. У Міністэрстве абароны распра-цаваны план іх прыёму і пра-цягладвання. Калі 2 тысячы удалося размясціць у гэтым годзе. Яшчэ больш 2 тысячы буд-дуць вызначаны па пасадах у наступным. Але працэс пера-возу ўскладняецца тым, што пе-раважная большасць ахвотні-каў не маюць жылля, «кожны трэці з іх» — пенсійнага ўро-сту, а больш палавіна — бы-лыя палітработнікі і спецыялі-сты ППА. Дэфіцыт гэтых пра-фесій у Беларусі вельмі не а-дчуваецца. І тым не менш, су-месна з урадам рэспублікі МА будзе і ў далейшым імкнуцца знаходзіць для афіцэраў-земля-коў месца пад родным небам.

БЕЛІНФАРМ.

Да рамяства сваіх дзядаў і прададзай вяр-нуцца пасля выхаду на пен-сію Браніслава Ва-сільевіча БУШЧЫК.

Прадаваў ён на розных пасадах у саўгасе «Лат-вія» Баранавіцкага ра-на. Затым у мясцовым лясніцтве. А цяпер вы-рашыў заняцца бортні-цтвам.

Лешага пачыра ў гэ-тых краях, дарчы, не зна-ходзіць. У Браніслава Ва-сільевіча 21 пчальніца сям'я. За мінулы год прынесла яна 450 кіла-грамаў мёду. Нядарны мёдазбор і сёння.

Фота
Здзяржа КАБІКА.
(БЕЛІНФАРМ).

РЭКА ПУБЛІКАЦЫІ

Гаючая сіла думкі

Апублікаванне інтэр'ю з экстрасенсам Алегам Дзегіровым «ПСІХАТРОПНАЯ ЗБРОЯ. МІФЫ ЦІ РЕАЛЬНАСЦЬ?» («Звязда», 14 кастрычніка) выкліка-ла пэўную рэакцыю сярод чытачоў. Прапануем вам адзіна з водгукаў.

Да гэтага часу не спіхаюць страціць зрок тым павеламлен-ным, якія ў пачатку «перабудо-вы» рэнтам вылісцеліся на чытачоў, гледзючы, слухаючы. «Рэнтам» — не таму, што гэта пісьмо ніколі не было вядома. Хіба мы не слухалі расказаў маці ці бабуй аб знахарках, якія дапамагалі ім справіцца з хваробай? Магчыма, сёй-той на-ват сам зведлаў гаючае ўздзеян-не такіх людзей. Проста раней пра гэта наогул не прынята бы-ло пісаць. А калі з'явілася та-кая магчымасць, атрымалася як бы «раптаць».

Звыч, які прынята называць анімалізмам, можна ўточна-лізіць, на тэлетэксту іспра-цаваць, бескарыснае лячэнне. Існуючы і многія іншыя пры-чыны чалавечых здольнасцей, што з'яўляюцца вышэйшымі.

Шкада адначасна, што мно-гія вучоныя, якія займаюцца даследаванням гэтых з'яў, па-паліліся на тэлетэксту іспра-цаваць, бескарыснае лячэнне. Існуючы і многія іншыя пры-чыны чалавечых здольнасцей, што з'яўляюцца вышэйшымі.

Камусьці гэта здаецца немаг-чымым. А вост аўтар гэтых рад-коў шмат разоў выпрабаваў на сабе ўздзеянне лекара.

Аналіз уласнага вопыту, ад-чуванняў пабудуў мяне звар-нуць увагу на групу гіпотэз, у якіх нашы разумны свет аб'ю-длае не адрозненне на планеце. Паводле асноўных палажэнняў гэтай гіпотэзы, мы жывём у свеце, калі з'яўляецца звязаным у ланцу-гу іншых, але чыпер не ўспры-маем іх сваімі органамі пачу-ццяў. Розум наш не з'яўляецца прадуктам дзейнасці мозгу, а толькі змяшчаецца ў ім.

Час, які цяча для нас з міну-лага ў будучы праймаючы момант ісправажэння, існуе як адзінае імя Людзі, надзе-ленны дарам «яснабачання», пра-роцтва, накіроўваючы сваю свядо-масць, свой дух, калі хва-це, у ланцу гэта прастора і часу. Гэта ў пэўнай меры па-вядзючы і вывады, зроблены астрономам Н. Козыравым. Свае даследаванні ён праводзіў у Пулскаўскай абсерваторыі. Усё гэта пацверджана навуко-вымі данымі. У прыватнасці, ён зрабіў вывад, што праз фі-зічныя ўласцівасці часу буд-дуць непасрэда ўздзеянні на тое, што адбываецца цяпер. Здаўножчы вывад прыводзіць ён у адной са сваіх распрацо-вак: «Будучае ўжо зафіксава-на. У пэўнай ступені мы атры-малі доказ існавання лёсу». Бо ўсё ўжо ёсць... Далей Козыраў сцвярджае: «Існуе пэўная «ра-мазіннасць» будучага. У яе ме-жах можна быць ажыццэлена кар'ера».

Даволі цікавую гіпотэзу рас-працаваў на гэты конт член-карыспандэнт Акадэміі навук Рэспублікі Беларусь Віктар Альберт Іосефавіч Вейлік. Ды-рэктар, які публікавае выступлен-не казачка 29 кастрычніка ў кніжце «Аўра», што ў сталічным доме культуры «Юнацтва» па-вучым «Формызм», 5.

У адпаведнасці з іх гіпотэ-замі, лекар стварае ў думках вобраз здаровага чалавека, або вобраз таго, чаго не дае та-шчэ для выпрабавання. Ад-бываецца прыняццё ў святая святых — наш падсвядомасць. Каму хочацца, каб без яго ве-дама адбывалася такое ўма-жанне? Ды толькі вост меха-нічнае, матэрыяльнае абароні ад гэтага няма.

Самым простым і надзейным спосабам абароны з'яўляецца поўнае іхверсэ ква ўсё гэта

Таму публікацыі аб іспра-тропнай зброі, стварэнні генера-тараў смертных промняў не-забавяжа выкліка публікацыі аб стварэнні сродкаў абароны, таксама зробленыя разумна ча-лавека.

Уладзімір МАКАРАЎ,
кандыдат тэхнічных навук.

Ад аўтара. Гэта, паважаны чытач, усяго толькі ўласная трактоўка фактаў, адна са шматлікіх гі-потэз. На самай справе ўсё можа быць інакш. Кожны сам выбірае.

лукту. Але заглянуў за-глыбленне, вост хва-це, ці можна і ці трэба?

Добра, калі ўздзеянне стано-вае і зыходзіць ад высокадо-вага і добрага чалавека. А мо-жа ж быць і ўздзеянне некаль-кі іншага пачына.

Зайнуўшы за межы рэаль-нага, свету, ужо цяжка спы-ца. Ніякае законаў яго і-навання можа быць згубным. Ірэшча там, дзе тонка, а ў кожнага гэта сваё. Дарэчы, праваслаўная царква прытры-ліваецца такіх жа аспірацыйных правілаў у адносінах беска-роўнага лячэння і іншых ма-гчымаў чалавека. Што не я-ва — тое на шкоду.

Так, прыём абароны ад ў-здзеяння тым жа іспрацтроп-най зброі павінны быць такімі ж, як і само ўздзеянне. А таму наша «дазроўе ў літаральным сэнсе ў нашых руках. Стварэнне з'яў-ляецца, пажаданне блізкаму з'я-ла не праходзіць бяспечна і-нава, што ж, жадае, ці для та-го, каму гэтае пажаданне на-кіравана. Можае здароўе, спа-койнае добры думкі (што пэ-рва для многіх з'яўляецца пэ-ўнай цяжкасцю) — і верагод-насць згубнага ўздзеяння з бо-ку зніжэння.

Усё, што створае думка ча-лавека, — думка ж і ўма-жэнне, і змяшчэнне. Калі гэта рытматэа зніжэння на шко-ду — то і пагадзіць такое ўздзе-янне можна аналагічнымі дзе-яннямі.

Таму публікацыі аб іспра-тропнай зброі, стварэнні генера-тараў смертных промняў не-забавяжа выкліка публікацыі аб стварэнні сродкаў абароны, таксама зробленыя разумна ча-лавека.

Уладзімір МАКАРАЎ,
кандыдат тэхнічных навук.

Ад аўтара. Гэта, паважаны чытач, усяго толькі ўласная трактоўка фактаў, адна са шматлікіх гі-потэз. На самай справе ўсё можа быць інакш. Кожны сам выбірае.

НАША ДАСЬ

КАЛЕШКА Уладзімір Мі-хайлавіч — 1942 год на-раджэння, прафесар, доктар тэхнічных навук, акадэмік лаўрэат Дзяржаўнай прэміі, аўтар адырчых і фунда-ментальных навуковых і па-дальшых некалькіх, соцыя-патэнтна на вынаходніцтвах зноў-прадзент Беларускай інжынернай тэхналагічнай акадэміі; 2 кастрычніка вы-браны састарэйшым членам Беларускай навукова-вы-творчых кангрэс. Жанаты, дзве дачкі, дзве ўнучкі і ўнук.

Уладзімір КАЛЕШКА:

«Натуральны стан чалавека — прадпрымальнасць»

дапусціцца ў нас, так сказаць, партыйныя палітолігі?

— У партыі прымаюцца не толькі грамадзяне рэспублікі, але і беларусы, якія жывуць у любых замежных дзяржавах. Важныя ўмовы: член БНБК не можа знаходзіцца адначасна ў іншай партыі. Але любіць з на-іх сарваткаў мае агаворнае статутна права на абсцёну думку.

— Не прымаючы нацыяналі-зму, Кангрэс заўважэ, тым не менш, аб поўнай падтрымцы палітыкі нацыянальнага ад-раджэння...

— Так, і ў яго аснове побач з адраджэннем культуры, ма-ралам нам бачыцца таксама пра-гматычная сацыяльная ідэя тэх-нічнага, аграрнага плана; пра-фесійна-вытворчы павінны стаць на вартасці забеспячэн-ня, эканамічна і палітычна не-залежнасці ад інаваціўнага грамад-ства.

— Ваш ацэнка пераважнай эканамічнай сітуацыі?

— Празмерна складаная. Па-кінем у баку агульнавядомыя прычыны, але нельга не ўка-заць на распыленне бюджэту, бяздарнасць інвестыцыйнай па-літыкі, што параджае неўспры-мавальнасць вытворчасці да на-вукова-тэхнічных дасягненняў. Маральна-сацыяльны патэнцы-ял вытворчых, навуковых ком-плексаў згарае ў барышце за-выжыванне.

Асабліва хачу сказаць, што дэацэна ў Беларусі канфіска-цыянае падатавабкладанне не-развоцкім усю эканамічную сі-стэму ў рэжым руцінага і не-вытворчых функцыянавання, дзе няма месца для творчасці і перспектывы.

— Інакш кажучы, ідзе аг-рабленне народа?

— Так, існуючы падаткі вы-даюць на народ, а толькі Вяр-хоўнаму Савету ўважым ка-жандна адміністрацыйнымі структурам. Вытворная ж дзейнасць становіцца перанат-нальнай. Затое захавваюцца камерцыяльны гандлёвыя арга-нізацыі, якія прадаюць сярэнь і прамысловыя тавары, імі не

ПУНКТ ПОГЛЯДУ

вырабляем.

Кіраўніцтва Рэспублікі Бе-ларусь улічыла імя, нібыта яно павінна карыцца і апраца-чы грамадства — гэта ў пры-чыне няправільна, а зараз і прак-тычна немагчыма. Грамадства са-мо павінна-карніцца і апраца-чы. Неабходна толькі даць яму «дзя гэтага» поўную свабоду. Але пры ўсім тым дзяржава павінна быць моцнай, адоўжнай прымушчы ўсіх падпарадоў-вацца закону.

Наогул нам неабходна но-вае аглята сучаснага эканамі-чнага рэфарму. У нас усё яшчэ вырашаецца, даволіць або не прыватную ўласнасць. Уладзі

каёмістая прадукцыі.

Трэба павышаць ўзровень жыцця не праз дапамогу мала-заспечаным, а праз садзейні-чае развіццю калектыву працоў-ных рэсурсаў, паліпшыне эканамічнага клімату для пра-дпрыемстваў — тавараствор-цаў, трэба паліпшаць і да-хутчэйшай рэфарме бюракра-тычнага і рабучага адміні-страцыйнага апарату.

Не трэба, паўтараю, па-палі-ліску атрыць, дапамагаш усім, каму цяжка, — гэта не пад сілу нават развіццю ба-гата дзяржавы. Даламога, якая зводзіцца да друкавання грошай, кансерве галечу. Да-

памагаць трэба толькі ў вы-ключных выпадках, і толькі самымі бездапаможным. А ў нас па іроніі лёсу ў гэтую катэ-горыю трапіў... высокаплатны апарат улады — гэта ён пра-вадзіць бюджэт і вытворчыя пла-шчы, пакідаючы астатнім сва-боду сваім папаліцамі ад са-бе. Такія вост справядлі-ваць.

— Ваш мадэль дзяржаўнага ўладкавання?

— Прадзіцкая рэспубліка з прафесійным парламен-там (кангрэсам), незалежным судом, з урадам, кіраўнік яго выбіраецца парламентам і дзейнасць ягога падкантроль-нае заканадаўчай уладзе.

Пры гэтым важна ўсведа-ліць, што людзі будуць дзяр-жаву як сістэму абароны, па-першае, сябе як асобы, па-другое, сябе як асобы, па-трэцяе, дзяржава звычайна ролю та-раіта, што кожны мае адпаведныя правы, валодае сва-бодой і можа на аснове зако-наў распрадавацца сваёй улас-насцю.

— Вы, натуральна, за шмат-партыйнасць?

— Права вылучэння канды-датаў у дэпутаты або на пасад-ду прэзідэнта павінны мець толькі іх выбарчыя і палі-тычныя партыі. Апошнія адна-часова павінны быць пазбавле-ны магчымасці неканстытуцый-нага ўмяшання ў дзяржаўную, гаспадарчую і адміністрацый-ную дзейнасць.

— Гэта ж, шлях, выбраны БНБК?

— Гэта фарміраванне ма-ральных, палітычных, сацыяль-ных і прававых умоў для сва-боднага стварэння людзьмі розных формаў сваёй вытвор-чай дзейнасці, свабоднага ад-бору апымальных формаў практыкаў, самім жыццём. Кан-грэс не прапаноўвае будаваць зараней канструктыўнае гра-мадства; свабодная асоба будзе фарміраваць атмасферу сва-боднай працы.

СПАДАРСТВА!

У часи так авантага «застрою»
улады ўсялякі заахавалі
стварэнне працоўных дынастый.
Афіцыйна — стаялавару, хі-
баробу, машынабудульніку
іншых, неафіцыйна — апарат-
най наменклатуры і армейскага
генералітэту. Кіраўнікі цяле-
рашійняй генерацыі таксама, ві-
даць, не супраць адраджэння
гэтэкай слаўнай традыцыі. На-
ват у такой далікатнай сферы
які гандаль (бо вынадак наш-
на жалю, далёка не адзінака-
вы). Інтэрэсы ж астаніяты
таксі насельніцтва, які і раней
не ўлічваюцца.

